

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы кромъ рукописъ свѣтъ о 4-ой годъ попол. Литер. додатокъ „Библиотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакция, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламации наложить поросылати подъ адресомъ: редакция и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

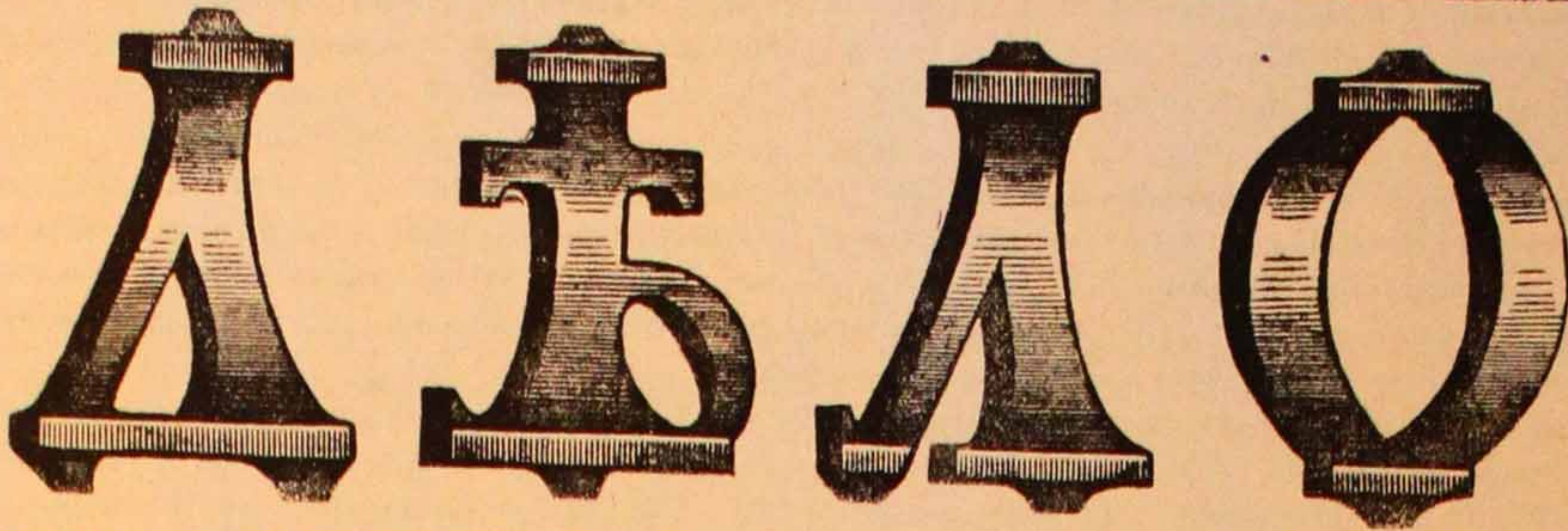
Рукописи по авортаются только на поперодню восторожно.

Поодиное число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одного отрока печатномъ.

Рекламации попечатанъ вѣдѣтъ отъ порта.

Предплату наложить поросылати франко (наилучше почтовымъ переводомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: *Для 12 осмѣ*
 на цѣлый рѣкъ . . . 12 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
 на полъ року . . . 6 вр. на полъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 вр. на чверть року . . . 3 рубл.
 отъ дол. „Библиотеки“: *отъ дол. „Библиотеки“:*
 на цѣлый рѣкъ . . . 16 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
 на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 вр. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: *на самъ додатокъ:*
 на цѣлый рѣкъ . . . 5 вр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
 на полъ року . . . 2-50 вр. на полъ року . . . 2 р. 50к.
 на чверть року . . . 1-25 вр. на чверть року . . . 1 р. 25к.

Для Заграничь, окрѣмъ Россій:
 на цѣлый рѣкъ . . . 15 вр.
 на полъ року . . . 7-50 вр.
 на чверть року . . . 3-75 вр.
 отъ дол. „Библиотеки“: *на самъ додатокъ:*
 на цѣлый рѣкъ . . . 19вр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 вр.

ОТОВА ЛВОВСКИХЪ РУСИНОВЪ до Русиновъ всей Галичины. Братя!

Выборы скончены. Власть, хитрость и Юдинъ грѣшь противниковъ нашихъ не-
 змогли насъ.

На 142 послѣвъ буде лишь 9 Русиновъ отъ соймъ.

Не буде отъ насъ нашей силы, не буде и нашей правды.

Русины не будутъ могли тамъ анъ внесены своего поставити, анъ интервенцији.

Соймъ буде радити о насъ, хочъ и безъ насъ, — длатого на соймъ спускаться годъ.

Намъ треба самимъ про себе дбати. Намъ треба зѣйтися, намъ треба порадитися,
 намъ треба ратувати народность руску отъ очевидной заклады.

Земля наша богата, а мы убожемъ. Церковь наша заперучена законами и бу-
 лями, а на еи маестокъ, на обрядъ еи, на крестъ и на свята подносятъ злобий люде свя-
 тотатый руки. Рѣвноправность признана намъ конституциею, а якъ часто встрѣчаемъ по-
 кривджене наисвятѣйшихъ народныхъ правъ нашихъ! Поносимо великй тягаръ на рады
 повтвой и на школы, а якій зъ нихъ пожитокъ, — самъ знаете. Маемъ вольную волю
 выбирать своихъ послѣвъ, а число правдивыхъ заступниковъ народа руского зменшуеся
 съ каждою каденциею. Становище народности руской звужуеся чимъ разъ болше и поло-
 женье наше може вскорѣ зрѣбитися безвыходнымъ, — а такой станъ рѣчей шкодитъ краеву
 и шкодитъ державѣ.

Все то кличе насъ, братя, радити собѣ поза соймомъ.

Монарха дарувавъ намъ право всенародныхъ зборѣвъ. Онъ позволилъ намъ сло-
 дитися на „Вѣче“, чтобы мы тамъ голосно могли высказувати нашей кривды и ставити жа-
 даня нашей до правительства.

Користати зъ того права — есть святымъ народнымъ обовязкомъ. Не кори-
 стати — булобы грѣхомъ, грѣхомъ рѣвнымъ самоубийству.

И для того запрошуемъ Васъ брата на 17-го руск. (29 л.) червня до
 Львова на народне „Вѣче“ въ Народный Дѣмъ нашъ, на нараду.

Тамъ зѣйдемось, тамъ порадимось, тамъ постановимомъ, якъ поступати посламъ
 нашимъ, тамъ уложимо нашей просьбы и выскажемъ жадки нашей, тамъ постановимомъ,
 куда ихъ высылати.

Братя! Русины всей Галичины!

И Вы не зляшешъ останки знатныхъ русскихъ родовъ! И Вы пастыръ люду, що
 дбае ревно о его добро!... Рускй мѣщане, рускй селяне, урядники, учителя и промы-
 словцы! — всѣ, а всѣ обыватели руской землѣ, бажаючи добра своей народности, спѣ-
 шить! — покиньте на хвили Вашу щоденный трудъ, — спѣшть! Васъ кличе добро ѳт-
 чпы, Васъ кличе Русь, — спѣшть!

На Вѣче до Львова!

Памятайте, що хвиля се важна — не заспѣтъ еи!...

Памятайте, що кто не дбае о свое право, — не достойный права!...

Памятайте, що кто не упомнѣся, тому не дають — и спѣшть на Вѣче!

Памятаймо, що только разумною радю и единодушною працею ѳтвернемъ лихо
 ѳтъ насъ и добудемъ лучшую долю для руского люду. Памятайте се и спѣшть на Вѣче!
 Мы Васъ взываемъ! Мы ждемъ Васъ!...

Во Львовѣ, дня 31 мая (12 л. червня) 1883.

За комитетъ вѣчевый:

Дръ Иванъ Добрянскій; проф. Юл. Романчукъ; Анатоль Вахляничъ;
 Дръ Иванъ Литвинскій; Василь Нагбрный; Дръ Емилъ Савицкй; Корнило
 Устияновичъ; Антонъ Горбачевскй; Дръ Левъ Павлицкй; Осипъ Маркѣвъ;
 Володимиръ Пѣдлашккй; Иванъ Явдыкъ.

Организация

сусѣльной праць Русинѣвъ.

(Присвячено другому вѣчу народному.)

Зъ причинъ ѳтъ насъ независимыхъ му-
 сѣли мы перервати оглядъ словесной и су-
 сѣльной праць Русинѣвъ.* До дальней ро-
 боты въ томъ направленъ помылкуе насъ ре-
 зультатъ послѣднихъ выборовъ соймовыхъ,
 изъ многихъ взглядахъ поучаючий.

Въ попереднихъ статяхъ авертали мы
 бачивость нашихъ родимцевъ на потребу спо-
 лучена всѣхъ силъ и переведена користѣй-
 шого подѣлу сусѣльной праць Русинѣвъ, до-
 магались ровною живѣйшой дѣяльностью, ука-
 зували на потребу якъ на частѣйшого контакту
 съ масою народу нашей интеллигенцији въ за-
 галѣ, а особливо нашихъ народныхъ институ-
 ций и товариствъ. Послѣдняя акция выбора
 выказуе наглядно, що Русины осягнули дося
 на поли сусѣльной праць, а що належалобъ
 ще зрѣбити, тому бажаемо покористуватися въ
 нашихъ выводахъ абранымъ на томъ поли
 дѣствомъ. Не маемо вирадѣть ще повного спра-
 водана выборчи акцији во всѣхъ округахъ
 рускихъ, однакъ въ дотѣперъ оголошеного ма-
 териалу можна вже зложити образъ нашихъ
 успѣховъ и нашихъ хибъ та недостатъ.

Вже та одна обетавина, що замѣтъ „Ра-
 ды Рускои“ нанявъ въ свои руки справу выбо-
 рѣвъ комитетъ, зложеный въ заступниковъ о-

бохъ русскихъ сторонництвъ, есть важнымъ
 успѣхомъ, крокомъ впередъ въ нашей поли-
 тичѣ. Акцию выбора въ поодинокихъ окру-
 гахъ вели окружнй комитетъ (замѣтъ давнѣй-
 шой методу, котрому поручувано цѣлу акцию
 въ руки деканѣвъ), зложенъ въ гдѣякихъ окру-
 гахъ также и въ селянъ, а за голосомъ окру-
 жныхъ комитетѣвъ назначавъ центральный
 комитетъ кандидата. Такимъ способомъ и тутъ
 мы поступили впередъ, бо замѣтъ давнѣйшого
 наидуваня кандидата въ горы (часто на про-
 позицию одного чловека въ провинцији, або на-
 вѣтъ противъ волѣ округа выборчого) тепѣрѣ-
 шный комитетъ рускй уважавъ на vox populi.
 Такъ въ комитетѣ центральному, якъ и въ
 окружныхъ бачимо лучшую организацию и ди-
 сциплину въ порѣвнанию съ минушостою, а
 выборъ кандидатѣвъ свѣдчить о томъ, що ко-
 митетъ зрѣло застановляеся надъ трудною за-
 дачею, яка тепѣръ дожидае рускихъ послѣвъ.
 Наконецъ и се мусимо поднести яко поступъ
 впередъ, що многй кандидаты скликували пе-
 редвыборчи зборы и тамъ представляли выбор-
 цямъ свои политично-сусѣльный погляды на
 справу руско-народной и поясняли, якъ будутъ
 ихъ боронити въ соймѣ. Таке постанованье
 немало причинилося до разбудженя болшого
 интересу выборѣвъ и до вырѣблена самосвѣ-
 домости въ народныхъ масахъ.

Однакожь выказавши успѣха, годѣ намъ
 затаити и хибы, котрыхъ, жаль сказати, було
 ще дуже много. „Пригода — до мудрости до-
 рога“, каже народна пословица, а друга еи до-
 повняе: „Пригоды навчатъ згоды“. Отже маю-
 чи на тямѣ тую завѣтну правду народну,
 бажаемо доториснутися и тыхъ хибъ нашихъ,

Банкъ краевый.

(Дальше.)

Въ дискусии загальнои надъ елаборатомъ
 комисии банковской забирало голось 12 бесѣди-
 говъ; нѣкто изъ тыхъ, що боронили банку, не
 чинивъ сего съ твердою вѣрою въ великй ус-
 пѣхы дѣяльностью банку, — а 3 бесѣдники (Е.
 Волянскй, Ив. Добрянскй и Журовскй) вы-
 ступили рѣшучо противъ нового банку. Пос.
 Волянскй замѣтивъ, що рѣшение мае вже
 недостаткомъ жерель для кредиту, а впрочѣмъ
 каждый банкъ ставея вконецъ для селянъ ру-
 инино; банкъ краевый буде мусѣтъ такъ само
 лицензувати грунта селянскй, якъ банкъ ру-
 стикальскй; тѣ, котрыхъ банкъ мае ратувати
 (пѣлая предложени комисии) удѣлянемъ пожи-
 чокъ до 2/3 вартости маестку, не дадутъ вже
 уратувати, бо фактомъ есть, що власность обжа-
 жена до еси высоты перестаетъ вже бути вла-
 стносною; дальше спротивився бесѣдникъ, чтобы
 край давалъ гарантiю за банкъ, бо кон-
 троля сойму надъ такимъ банкомъ невозможно;
 досвѣдъ поучивъ, що мимо щорѣчныхъ
 комисий люстрацйныхъ, выдѣлъ краевый
 укывавъ (!) черевъ кѣлька лѣтъ краевый де-
 фидить; вконецъ выѣвъ п. Волянскй, чтобы
 надъ предложеньемъ выдѣлу кр. и комисии
 перейшовъ до порядку дневного и чтобы нато-
 мѣтъ соймъ ухваливъ затыгнути 1,000,000 по-
 жички на подпомаганье 4%-выми пожичками
 щадницъ и касъ пожичковыхъ — громадскихъ
 и повѣтовыхъ, товариствъ задатковыхъ, кру-
 говъ кредитовыхъ, спѣлокъ рѣшничихъ и до-
 брыхъ предпринятй промысловыхъ та торго-
 вельныхъ, такъ якъ при томъ нема нѣякого
 ризика, а въ процентѣвъ и оплатъ еси пожи-
 чки утвердетъ съ часомъ желѣзный фондъ
 краевый. — П. Журовскй выступивъ противъ
 банковской для того, такъ якъ годѣ повѣрити,
 чтобы еей банкъ мѣгъ дати дѣйстно таный
 кредитъ, бо-жь администрация такихъ банковъ
 дуже дорога, особливо если иде о малй пожи-
 чки*; кошта малой пожички будутъ такъ великй,
 що мала пожичка не оплатитъ, а и (признана
 банковской) политична эвакуация довѣтъ и про-
 центѣвъ буде дуже коштовна. — Въ имени
 рускихъ послѣвъ промовивъ дръ Добрянскй.

* Комисия пропонувала 100 вр. яко на й-
 меяшу пожичку, а п. Ж. покликавола на банкъ
 рустикальскй, котрый давалъ по 300 вр. пожички,
 а мимо того выдавалъ дуже много на саму адми-
 нистрацию. Чимъ меньше минимум пожички, тымъ
 болше клиентѣвъ убѣгаеся.

Представивши нераціональностъ ратованя се-
 льянъ банками съ такими условиями, якъ про-
 понованый „банкъ краевый“, опиравочисъ при
 томъ головно на наведеныхъ вже мотивахъ,
 вакинувъ бесѣдникъ выдѣлови кр. и комисии,
 що за мало увагляли обетавины жита и по-
 требы нашего селянства; нѣмъ селянинъ
 нашъ родобуде въ банку малу пожичку на свои
 дрѣбнѣйшй — хочъ и конечный — выдатки,
 нѣмъ постравѣе о всѣ паперы и пр., то звы-
 чайно ся пожичка емо вже злишна, а если еи
 таки ватыае, то хбила для того, що дають;
 селяне съ ратами обѣянутся або и зовѣтъ не
 платятъ, токъ залеглости и лицензацйи неми-
 нучй; далеко користѣйшй такъ для подвиж-
 ности селянства якъ и промыслу — численнй
 товариства задатковй; що до гарантiи
 краю, то замѣтивъ дуже добре бесѣдникъ,
 що есть лишь одна альтернатива: або банкъ
 буде добре стояти, то така гарантiя злишна,
 а если збанкрутуе, то буде мусѣтъ „край“ (е.
 в. головно мужики) платити, и то ще за такой
 банкъ, котрый имъ дуже небогато бувъ по-
 трѣбный. Дръ Добрянскй прихилился до вне-
 сения п. Волянского, чтобы перейти до порядку
 дневного надъ цѣлымъ провотомъ, а наколибъ
 се внесенье не устоялось, чтобы переказати
 провѣтъ выдѣлови кр. съ тымъ, чтобы тойже
 выпрацювавъ статутъ съ уваженьемъ
 передоверѣмъ селянского стану. (Комисии
 не предкдала готового, въ §§-ы унятого ста-
 тута, а только подрѣбнй нормы дѣяльностью
 банку). — Зъ бесѣдъ защитниковъ банку, ду-
 же мало можна що навести; була се головно
 полемика съ замѣтами противниковъ, а фак-
 тичный замѣты дотыкали такъ въ загальнои
 якъ и спеціальной дебать не такъ цѣлости,
 якъ поодинокихъ точокъ предложеного провѣту;
 два засѣдана сойму выстарчили до обговорени
 и удѣлена соймовой апробаты для лѣкарства
 на хлопеку бѣду, прозваного „банкомъ наро-
 днымъ“... чи тамъ „краевымъ“. Контроль-внесень
 навѣтъ не дискутовано.—Внесенье переходу до
 порядку дневного упало; минимум пожички
 установлено на 100 вр., ухвалено удѣляти по-
 жички лишь до 1/2 вартости гипотеки. Цѣкаве
 се, що гр. Генр. Водвицкй выѣвъ бувъ (хочъ
 безъ успѣху), чтобы на гипотеки повизше 1000
 вр. вартости не давати пожичокъ; дуже се
 характеристичне для цѣлей банку, бо-жь супро-
 тивъ такого внесеня п. графа вольно поспѣ-
 татися, для кого властвиво и по що вкладати
 банкъ, котрого головною цѣлею мае бути пред-
 евъ ратованье селянъ?!.. Противъ гарантiи

* Гл. ЧЧ. 1, 2, 4, 5, 7, 8 и 11 „Дѣла“ зъ
 1883 р.

краю піднесли тільки рускі послы; та певно! банк дуже добрий и пр. и пр., но — але если банк таки збанкрутує, то ты рускій (и мажурекій) хлопе ручи своімъ потомъ и своєю працею за се, щобы капиталистъ бувъ забезпечений, щобы властитель валерівъ банку могли спокійно спати, — das ist des langen Reden kurzer Sinn.

По ухваленю проекту банку займився видѣль кравый статутами, котрі вконець, по довшій пересправѣ съ правительствомъ, одержали правит. апробату, — а на засѣданю сойму 19 жовтня слѣдуючого року (1882) dokonано выбору 9 членівъ и 4 вступниківъ надвыраючи рады банку кравого.

Поважкы мотивы, котрыми видѣль кравый старався доказати потребу банку, складали всю вину сумного стану нашого селянства и маломѣщанства на недостаку кредиту та на лихву, тожь въ §. 1-омъ статутѣ банку читавмо, що цѣлею его есть „піднесенне добробыту въ краю, а особливо попиранне ровною рѣльничтва, промыслу и торговлѣ“. Банкъ назывався „кравымъ“, — а вже въ 2-омъ §-ѣ бачимо ясно, якъ то нашѣ братя Поляки розумѣють слово „кравый“; въ сѣмъ 2-омъ §-ѣ подана фирма банку, ажъ въ трехъ языкахъ (въ польскѣмъ, нѣмецкѣмъ и французскѣмъ), — лишъ въ рускѣмъ нѣ!! Пытаемось, якимъ се правомъ смѣе кравва институція покидуватися въ такій разачій способѣ рѣвноу правненымъ рускимъ языкомъ?! Звертаемось впрестъ до автономичного начальника нашего краю, до маршалка дра Зыбликевича, и пытаемось, чи думає дивитися холоднокровно на се понижуванне и игнорованне бесѣды его-жь власной рѣднѣ?! — предѣь дръ Зыбликевич якийсь Русинъ въ роду... Мусимо сю дрѣбницю піднести съ тымъ бѣльшимъ натискомъ, що она дуже вѣрно а яскраво иллюструє правдомовндеть польскихъ клеветниковѣвъ, будьто Русины вѣчно бѣеъ пѣдставы нарѣкають, хочъ впрочѣмъ и на се мы приготуванѣи, що рекламация наша, такъ якъ и инші рекламации рускѣи, буде „голосомъ во пустыни“.

Банкъ складавсь въ двохъ ѣдѣльвѣхъ, гипотечного и банкового. Гипотечный обѣймає удѣлюванне гипотечныхъ позичокъ — платныхъ ратами, въ листахъ заставныхъ, съ гарантѣєю краю дотычно выповнення зѣобовязанъ въ ихъ емисіи выплываючи. ѣдѣль банковской занимаєсь: набуваньемъ вѣрительностей и стягненьемъ ихъ; ся точка уможливає на пр. довжникамъ рустичальшого банку конверсію ихъ довгѣвъ на довги въ банку кравѣмъ; дальше (крѣмъ менше важныхъ точекъ): удѣлюванне позичокъ громадамъ и повѣтамъ, щадницямъ, касамъ позичковымъ громадскимъ и повѣтовымъ, товариствамъ задатковымъ и кругамъ кредитовымъ — на скрипта нотаріальнѣи; удѣлюванне задатковѣвъ (залочокъ) на плоды рѣльничѣи, гѣрничѣи и промысловѣи на пѣдставѣи листѣвъ складовыхъ (Warrants), выставляемыхъ черезъ варяды публичныхъ инети-

туцій; посередниченне въ закладаню и провадженоу пѣдпринять рѣльничихъ, промысловыхъ и торговельныхъ, и удѣлюванне имъ позичокъ; удѣлюванне позичокъ на пѣдпринять меліораційнѣи, улєкшуванне закладаня спѣлокъ меліораційныхъ, а взгляду выполуванне робѣтъ меліораційныхъ на рахунокъ третьихъ особѣвъ. — Що до позичокъ гипотечныхъ, то выносятся они найменше 100 зр., але впрѣчѣмъ ограниченѣи лишъ ѣдѣлько, що на позички на добра — если переносить 50,000. и на дома мурованѣи (записанѣи въ книгахъ гипотечныхъ) — если переносить 25,000, потрѣбне призволенне надвыраючи рады. Бачимо, що банкъ сей думає о позичкахъ на велику скалю, а позички селянамъ ѣдѣлываютъ у него досыть пѣдрядну ролю; а предѣль для braci szlachty существує вже товариство кредитове земеке. ѣтотки позичокъ въ статутахъ не означенѣи; о всѣхъ иншихъ условіяхъ позички може кождѣи интересованый легко доведѣтисѣ, чи то за посередничтвомъ радѣ повѣтовыхъ, чи въ видѣльвѣхъ кравѣмъ. Ту скажемъ лишъ, що тгарѣвъ котрѣи новый банкъ — мимо всєи „доброй волѣ“ — вакладає на довжниковѣвъ, не дуже богато рѣкнѣтѣя ѣтъ условіяхъ иншихъ банкѣвъ, а законъ державный въ 27 червня 1882 заєтерѣгає для него право „примусового стяганя въ доровѣ администраційнѣи“ (бѣеъ повзу) гипотечныхъ вѣрительностей банку. Стопа процєнта листѣвъ заставныхъ мусить бути завѣдѣи рѣвно стопѣ процєнтоу позичокъ, тѣлькѣи що довжники крѣмъ ѣтотокъ и ратѣ амортизаційныхъ (на сплаченне довгу) платитѣ еще за кошта администраційнѣи. — Крѣмъ листѣвъ заставныхъ може банкъ выдавати облигації комунальнѣи, на пѣдставѣи удѣленыхъ громадамъ, повѣтамъ и пр. позичокъ (на скрипты нотаріальнѣи) — до высѣкосты сѣхъ позичокъ; за сплату ѣтотокъ и капиталу сѣхъ облигацій ручитѣ край ѣдѣлько, що всєь банкъ стоить пѣдъ надзоромъ и варядомъ сойму, а взгляду видѣлу кравого, и може пѣсли ухвалы сойму бути ровязанымъ, або вмѣнѣи свои статуты. Участь банку въ пѣдпринятѣхъ рѣльничихъ, промысловыхъ и меліораційныхъ докладно не означена, и залежитѣ ѣтъ „powziętej od wypadku do wypadku“ ухвалы надвыраючи, т. є. вповнѣ ѣтъ волѣ и охоты банку. Надвышка приходѣвъ банку обертаєсь 1) 70% на помноженне закладового капиталу, поки сей не дѣйде до высѣкосты 2,000,000 зр.; 2) 30% на утворенне резервового фонду; коли капиталъ закладовый дѣйде до высѣкосты 2,000,000 зр., то дальшѣи щорѣчнѣи надвышки будутѣ переданѣ до диспозиції соймовѣи. Ся точка важна (§. 63); мы вже выше згадали, кто то у насъ пѣдшывавсь „соймомъ“, „кравымъ“, — а кѣлькѣи то Русинѣи радѣи Поляки видѣти въ соймѣ, — се мы знаємъ. Точку єю пригадаємъ еще понизше. ѣтсе важнѣишѣи постановы статутѣвъ.

Якъ доведѣуємось въ оголошеню недавно въ польскихъ часописяхъ „програмы“ банку, будутѣ ѣтотки позичокъ гипотечныхъ выно-

сити 5%; въ того числитѣсь будѣ 4 1/2% яко властивѣи ѣтотки ѣтъ довгу, 1/4% яко рата амортизаційна, а 1/4% яко оплата за кошта администрації. Бѣеъ се єдина важнѣиша польга признана довжникамъ; такъ никакѣихъ ѣтотокъ досѣи нѣякій банкъ не домагався, — хочъ що до раты амортизаційной, то загля єи низькѣи прѣтягнєсь повне сплаченне довгу майже на двѣ генєрації. Банкъ полѣише впрѣчѣмъ довжниковѣи волю єкоршѣи сплаты довгу.

Поважкы сума, котру соймъ призначивъ на кошта урядженя и локацію банку (1.025.000 зр.) вже зреализована (въ доровѣ позички кравѣи), а такожъ и инші працѣ, дотычаѣи активироваия банку, вже на укѣнченю, то мабутъ вже незадолго ровночєне банкъ кравый свою дѣяльнѣетъ. Каса банку умѣщєна будѣ провизорично въ локаліи касы кравѣи, а касієрь и контролєрь видѣлу кравого мають заравомъ повнѣи тѣ самѣи функції въ банку кравѣмъ. „Мѣродателный“ автономичнѣи сѣеры стремлять мабутъ до повного получєния касы банковской съ касѣю кравѣю, такъ, щобы Видѣль кравый яко администраторъ кравыхъ фондѣвъ ставяє наче великимъ калєнтѣмъ банку кравого, и добачуютѣ въ тѣмъ великѣи користи такъ для банку, якъ и для администрації фондѣвъ кравыхъ. Але для подрѣбногѣ обрѣбленя плану такого получєния трєба много часу, а крѣмъ того потребувавбы такѣи планъ отримати апробату сойму. Такъ въ сєго замѣру, якъ и въ гдєвєихъ наведеныхъ выше точкѣхъ статутѣвъ выхѣдѣтъ, що зѣ взгляду на тѣсєне получєнне „краю“ съ банкѣмъ, ставѣиєсь сей нашъ край самъ — банкиромъ, на досыть велику скалю. Чи порадеє єи супрѣтивъ великого ризика всѣякихъ банковыхъ интересѣвъ супрѣтивъ сумныхъ досѣдѣвъ на „кравѣи“ господарцѣ — се инше пытанне. Але о всѣмъ тѣмъ рѣшають теперъ тѣлькѣи нашѣ „старшѣи“ братя, а рускій народъ, поки що, дивитѣсь, „ручитѣ“, платитѣ...

(Конецъ буде.)

Справозданя зѣ выборовъ до Сойму.

Выбѣръ въ Жовкѣвъ. Мы побѣдили. Нашъ кандидатъ Петро Лининскѣи перейшовъ значною бѣльшѣею голоѣвъ, бо одержавъ 119 прѣтивъ 72 голоѣвъ польского кандидата. Коли порѣвнати всѣхъ 9 повѣтѣвъ, гдє перейшли рускѣи кандидаты выбранѣи одногѣсно, бо польскѣи комитетъ тамъ Поляковѣ не ставлять, то нашъ повѣтъ занимає що до числа голоѣвъ, упавшихъ на руского кандидата, заразы другє мѣсце по Стрыю, гдє сов. Ковальскѣи получивъ 105 гол. на 130 гол.суючихъ. Беручи однакъ на вагу крѣмъ абсолютного числа голоѣвъ, якѣ нашѣ послы получили, такожъ и особы нашихъ контр-кандидатѣвъ, можемо смѣло сказати, що побѣда наша въ Жовкѣвъ єсть зѣ всѣхъ 9 повѣтѣвъ найразительнѣиша. Гдє бо прѣтивникомъ руского кандидата єсть зѣтъ мѣсєцевого старосты, а при тѣмъ адѣюнкту мѣсєцевого суду,

до N. fr. Presse, щобы рускѣи послы, выбранѣи пѣдчасъ послѣднихъ выборовъ аложили свои мандаты. На першѣмъ засѣданю соймовѣи внести коллективне заявлєнне, а ѣттакъ аложити свои мандаты, — се выдєсь на першѣи повѣрѣ дѣломъ рѣшучимъ, мѣвьбы героичнымъ и смѣлымъ; але чи ровнымъ и политичнымъ, се инша рѣчь. Мы дуже часто любимо покликуватисѣ на примѣръ Чехѣвъ, однакъ хапаємось дуже часто такихъ дѣль, котрѣи у Чехѣвъ послѣдували по довгѣлѣтнѣи систематичнѣи працѣ народѣи. Чехи починали свою працю народну въ долѣ, почали ѣтъ „альфы“ и шли постепенно и обережно, поки могли рѣшитисѣ на такую декларацию. У насъ ишло все досѣи на ѣтворотѣ. Мы вправдѣ спєршу такожъ зачинали мѣвьбы ѣтъ „альфы“, але ѣттакъ зновъ задрѣмавши не вели дѣла ровбудженя и освѣдомленя масъ народныхъ систематично, а ѣттакъ лєдно прочулавшиєсь зѣ нового прѣсоня, лєдно потрудившиєсь три-чѣтыри роєи на ширшѣи ровмѣрѣ (и то не у всѣхъ сторонахъ краю) для народу черезъ часописи, читальнѣи и товариства просвѣтнѣи, кличємо наразъ „омєга“! Такъ то выдєсь намъ покликъ до сєцєси рускихъ послѣвъ соймовыхъ. Справу ту трєба оцѣнювати съ оглядомъ на истѣричнѣи хѣдъ нашего народного роввою. Мы мали вправдѣ въ першѣмъ соймѣ 47 послѣвъ, але не забуваймо, що правительство нахилило було вѣлику на нашу сторону. Зѣ того часу число рускихъ послѣвъ що равъ малѣло, бо опєдыа подувъ намъ вѣтеръ въ очи, а мы зѣ своей стороны майже нѣчого не робили, щобы власными силами утворити собѣи якѣи захистъ ѣтъ того непрѣваного вѣтру, покласти неврушнѣи пѣдвалины до народного ѣтродженя. Въ послѣднѣи соймѣи змєнилася рєпрєзєнтация руска до такого числа, що не могла внести аніѣ интерєлляции, аніѣ выступити съ нѣякимъ внесеньемъ. А мимо того нѣкому не вѣдала

така думка на голову домагатисѣ сєцєси послѣвъ, хочъ сєцєси 14-тѣхъ вжеже булабъ трѣха єфектовнѣиша, якъ 9-тѣхъ послѣвъ. Теперъ мусимо и се зважити, що выбѣръ 9 послѣвъ не може бути мѣриломъ нашего поступованя, а порѣвнанне сєго числа съ числомъ перед-послѣднихъ соймовыхъ выборовъ не може бути небѣраднє. Окрѣмъ бо тѣхъ 9 округѣвъ, въ котрыхъ побѣдили рускѣи кандидаты, не можемо спускати єтъ ѣка 4 округи, въ котрыхъ Русинамъ не доставало лишъ по кѣлька голоѣвъ до побѣды (Рогатынѣ-Бурштынѣ, Станиславѣвъ-Галичѣ, Жидачѣвъ-Журавно, Золочѣвъ-Глиняны), а 5 такихъ округѣвъ, гдє Русины здѣбували дуже поважну цифру меншѣости. Наспѣвючи справозданя выборчѣи розвязуютѣ загадку, для чѣго тамъ рускѣи кандидаты перєнали, а подають намъ заравомъ науку, якъ трєба дѣло повєсти, щобы при слѣдуючихъ выборахъ не тѣлькѣи тѣ округи могли намъ заєвнѣити побѣду, але щобы и тѣ, въ котрыхъ щє вышшли непоказнѣи цифры, здѣбулисѣ на лучший успѣхъ. Се всѣ лишъ стрѣге для насъ memento, щобы мы ровпочату „зѣ долѣ“ працю освѣдомленя и ѣтродженя народу руского вели дальше щє енергичнѣише, якъ досѣи, пѣсля улучшеноу на основѣи аббраного досѣдѣу системѣи, щобы мы не забували на заѣтнѣи слова нашего народного поєта Шевченка:

„Борѣтєся — побѣрєте!
Вамъ Богъ помагає!“

Та мѣжь тымъ, коли будѣ у насъ дальше вєстисѣ єуєпѣльна праця народна, годѣ намъ звѣкнѣтисѣ навѣтъ сѣхъ на повѣрѣ дрѣбныхъ успѣхѣвъ, на якѣ може здѣбутисѣ иша руска рєпрєзєнтация соймова. Не забуваймо о тѣмъ, що та мала громадка числять людєи, котрымъ навѣтъ нашѣ прѣтивники признали невѣвычайнѣи талантъ, що тѣ нашѣ заступники належитѣи користуватисѣ парламентарною свѣбѣдоу слова, исѣлють собѣи здѣбути принадлежнѣи

рєспєктъ у соймовѣи бѣльшѣости, а контролюючи єи на кождѣмъ кроку, змогутѣ, коли вже не повєдержати шкѣдливѣи господарку кравѣу, то бѣды розкритѣи очи ширшѣю свѣтѣи „чия правда, чия кривда“, а ѣттакъ въ щорѣчнѣи справозданяхъ на вѣчѣхъ выборчѣвъ освѣдомити народъ нашъ съ хѣдомъ справѣ кравыхъ. Рѣзумно ведєна дѣєвнѣиша покладає дорогу до офєнзивы. Герѣйска оборѣна нашѣи рєпрєзєнтации будѣ додєвати ѣтрады и заохоты до працѣ єуєпѣльной мѣжь масѣю народу; грѣмсє слово высказанє нашѣю рєпрєзєнтацияєу станє иєкѣроу єлєктричноу, котра запалитѣ въ цѣлѣи масѣ самѣосвѣдомѣтє народну. Тѣжь замѣтѣ маршувати частъ на дєєкуєию сєи невѣчасно зрѣденѣи гадки сєцєсиѣи, накликуймо нашихъ родимцѣвъ до дѣла! Подвоитѣ, прѣтѣитѣ трєба намъ нашѣи дѣтєрѣшнѣи змаганя на нѣиѣ єуєпѣльной працѣ, занєсти въ тѣи працѣ лучшѣи систему, користнѣишѣи подѣль. Другє народнє вѣчє повинно дати директиву прѣводникамъ и заступникамъ рускихъ инстѣуцій, якъ и щѣ належалобъ щє поладити, але щобы въ такого вѣчѣ. будѣи якѣи хѣсєнѣи, належалобъ поступати тутъ за прѣводѣмъ першого вѣчѣа народного. Добре булѣбъ, колибъ новѣвыбранѣи послы рускѣи явилисѣ на вѣчу народнѣмъ, тамъ выложили програму и становищє, якє аванти думають въ соймѣ, а вѣчє одобриши сє, узвалабъ ихъ єдиными заступниками народу руского въ кравѣи рєпрєзєнтации. Справы, якѣи мають бути прѣложєнѣи народному вѣчу, трєба прѣдѣсѣмъ зрѣло роважити, ровѣяснитѣи, прѣдѣлѣитѣ сѣциальнымъ рєферєнтамъ, котрѣи зумѣлибѣи стєанути на стєанѣищєи интересѣвъ цѣлого загалу Русинѣвъ, — то и успѣхъ будѣ певнѣи.

(Дальше буде.)

Олегъ.

котрого агитаторы не перебирають въ страши нашѣи мужика чи то старѣствомъ, чи єудѣи, тажь певно борба не легка, а побѣда тѣмъ дѣ неслѣйша. Но предѣи мимо того всєго ѣтнесѣи щѣ побѣду, а завдячѣитѣ тѣє маємъ нѣчѣму иншѣму, якъ тѣлькѣи нашѣи прѣдѣвыборчѣи оргєнизация гдєлєимъ еще другимъ моментамъ, котрѣи тутъ вєспѣнутѣи хочѣи, щобы и другѣи повѣты, бѣдѣи въ будучє заохотитѣ до подѣбногѣ поступованя.

Вже минули часы, коли то ставлялєсь кандидаты по повѣтахъ зѣ за зеленого льѣбѣсѣи столѣика, коли кандидаты навѣтъ не думали прѣдѣ ставлятисѣ своимъ выборцѣмъ або имѣ сирѣчь зданя складати, а мимо того прѣходило нашѣи 32 послѣвъ до сойму цѣлкомъ легкѣо, бо и прѣтивникѣи менше важили на выборы зѣ сельскихъ курѣи власти правительственнѣи если насѣ, не попираємо, то бѣды и не смѣли выступати прѣтивъ насѣ. Нынѣ настєла инша порє; нынѣ воѣ Русины, на молодыхъ чи старѣи, чи мирскѣи чи духовнѣи, повнѣи выборами якъ найширше занимаєтисѣ и интересѣватисѣ. Вправдѣ центральный комитетъ нашѣи бѣрє поинѣвъ тѣю ситуацію и положивъ въ всѣхъ повѣтахъ основу до выборчѣи ацѣи, поручѣи завязувати по повѣтахъ комитєты повѣтовѣи, котрѣи въ першѣи линѣи съ народѣмъ мали порѣзумѣтисѣ, щобы выбратьи собѣи кандидата, а потѣмъ о лѣи прѣсєдєжєннє старатисѣ. Но щѣжь, коли нашѣи людєи на провинциѣи дѣже осєло тѣмъ занимаєтисѣ. Лишь малє число повѣтѣвъ поступило тѣю дорогѣю и позавязувало собѣи комитєты, въ другѣхъ повѣтахъ спорилиєсь патрѣиѣты, кто зѣ нихъ першѣи и кого и гдє має завѣзвати, ѣтже склєдѣи єдинѣи на другѣи, свѣщеннѣи дѣлали собѣи, а миряне собѣи, а були еще и такѣи повѣты, гдє ѣтѣи центральный комитєту кинѣлось до коша, а єи мѣому ѣхалоєя на зѣзѣдѣи дєлєгатѣвъ рускихъ до Львова, щобы голосити urbi et orbѣ, що єсть тѣ „въ нашѣмъ повѣтѣ такожъ завязавєсь комитєтъ, котрѣи выберѣвъ прѣсѣдѣлєтємъ мєнє, дєлєгѣтѣмъ на зѣзѣдѣи до Львова мєнє, а кандидатѣи на посла поставивъ такожъ мєнє!“ Чѣжь дивитисѣ потому, що выборы намъ не удаєтєсь, що прѣтивники прѣремагають? У нихъ урядѣи, грѣшѣи хороша оргєнизация, а у насѣ шкарєлуєннѣи, ѣтступники и бѣядужнѣи!

Но, славити Бога, нашѣи жѣвѣвскѣи повѣтъ не належавъ до тѣхъ повѣтѣвъ, гдє такѣи Universal-„мы“ грають ролю. Еще прѣдѣь порѣчєнемъ завѣзваня центрального комитєту заєвнѣиєсь мы въ кружокъ повѣтовѣи и сирѣчьи прѣперше его засѣданѣи 67 сєлянѣи, а 9 зѣ интєлигенциѣи, духовныхъ и мирскихъ. Ажъ сєрцє радѣвалоєсь, коли нашѣи сєляне, порѣзумѣвши ѣтъ мѣи о значєню сойму и задачѣ рускихъ послѣвъ, сѣи собѣи вынайшли кандидата въ особѣи п. Петра Лининьского, адѣюнкта судѣовѣи въ Дєлѣици, котрого всѣи знали и почитали, якъ еще прѣдѣь рѣкомъ будѣ адѣюнктомъ въ Мѣстахъ. Они настѣично жадали лишь его кандидатуры и умовѣи тѣи цѣли ѣздили до Львова. Тѣгда було еще прѣдѣь выборами выборчѣвъ, ѣтже будѣи еще поучитѣ нашихъ людєи, щобы стєреглисѣ пѣдѣи тѣхъ выборовъ. Въ тѣи цѣли выдали мы друкомъ „Поучєнне о выборахъ“, котрє центр. комитєтъ потому (жаль, що трѣха за пѣвно) рѣславъ по всѣхъ повѣтахъ.

Тѣє завязанне нашего повѣтѣовѣи комитєта и тѣя значна участь сєлянѣи додала духа нашѣмъ слабѣдухамъ. Выборы выборчѣвъ вынайшли для насѣ, мимо сильной прѣсєи комисарѣвъ, котрѣи звичайно въ товариствѣ мѣсєцевого дѣлѣищѣи ры по сєлахъ ѣтбували, досыть добрє, а побѣдѣи коли прѣше свѣщеннѣи ѣтъ выбору єуєпѣльнѣи стануло теперъ 11 свѣщеннѣиѣвъ-выборчѣвъ, а крѣмъ тѣхъ ѣколо 10 єстєннѣихъ вѣйтѣвъ, котрѣи не чули потребы зѣ взгляду на и. старѣеу рѣватисѣ ѣтъ выборовъ, бо мѣвляли єи, „зѣ мѣи станє въ оборѣнѣи вєлика єила, 76 члєвѣвъ руского повѣтѣовѣи комитєту!“

Но всєжь таки найголовнѣишимъ заєвнѣиєсь появлєнне кандидата прѣдѣь выборчѣвъ. Мы поняли мы прѣдѣвоѣмъ и для того умовѣи єтъ нашимъ кандидатѣмъ Петромъ Лининьскимъ, щобы прѣдѣтанѣиєсь выборцѣмъ. Пѣнєже тѣи було сирѣшувати всѣхъ выборчѣвъ зѣ дальшѣи сторѣнѣи до Жѣвѣи, для того подѣлили мы єтъ такъ, що кандидатскѣи бѣсѣды ѣтбувалєсь єдинѣи въ Куликовѣ, въ Жѣвѣи и Мѣстахъ, всѣмъ домахъ мѣсєцевыхъ приходчикѣвъ, и всѣмъ єуєпѣи євѣи мы поблизкихъ выборчѣвъ. — „Я вынайшли зѣ народѣ“ — мѣвнѣвъ тамъ нашѣ кандидатъ „я Вамъ кажу ѣтверто, що народъ нѣи и єтѣи терєбѣи будѣи борѣнитѣи. Я Вамъ не накликуєтѣи. Вы самѣи мєнє вышукєли и хочєтє послѣвъ ѣтѣи, — тожь я прѣйхавъ до Васѣ, щобы и котрѣи мєнє еще не знаютѣи, мєнє пѣзнали, а Вамъ Богъ допомѣжє, що я зѣстану выбѣрѣи тѣо кождѣи року по соймѣ тутъ до Васѣ прѣйѣи“

здасть справу, що я робив і як робив, а коли Вамь мол робота не сподобаєсь, можете мене віддати. Така потягаюча, зрозуміла і дуже симпатично виголошена бесіда припала нашим виборцям дуже до серця і вони одностайно вказували своє довіряє кандидатури, дякуючи разом нашому комитетови, що переді разі отворив имь очі і повів їх правдою дорогою. Таким способом надалася всім майже виборцям слушність бачити свого кандидата, вони чули его ім'я, і солідарно звязалися до акції за опільний інтерес. Где народь сть такою свідомістю р'єчи і сть таким одушевленьем береса за общее добро до д'їла, там агітація противника мало що зможе зробити. Ми не потребували на наших виборців битися; десятки агітаторів польських розслали по селах вертали разом з гр'єшми безуспішно до дому — в'їщуючи недобрый наслідок. — Не удалось заманити наших виборців обідниками, гр'єшми та страханн, треба взятися на підступ, треба их розбити. Ого вь посл'їдній хвили розкинули по селах литографоване писемо рускими буквами сть підписомь честного господара і в'їгта зь Кошелєва, Василя Бойка, члена рады пов'їтровою жовтківскою, вь котромь н'їбы говорити тойже п. Бойко: «понеже паны і священники людемь н'їчого доброго не зробили, замышляю я кандидувати і прошу, аби Вы всі на мене якь одинь мужь віддали голоси.» Щастье, що тоє писемо завчасу еще попалоса до рукь наших, і що той ч. Василь Бойко м'єгь его прилюдно отк'їкати. — Коли отже і та штука не удалася, треба було всежь таки до к'їнци «сть гоноромь» вьтревати.

День выбору, то бувь кульмінаційний пункть ворожої агітації. Уже оть 5-ої години рано увидалися платий агенти зь староства, суду і магістрату по м'їст'ї, обоєдаючи приїздаючих виборців і тягачоса сть ними. До тих агітаторів зачали помалу прибувати агітатори зь селъ вь лицяхь економів, л'їсничих, подорожників, писарів громадских і провентовых, межь котрими брилювали Русини: в'їгт Дыновскій і сванарь Порошко зь Куликова, а далше мовь гадина верт'їлоса межь виборцями старий свий Занько, м'їщанин зь Мосотів великих. В'їнци взяли на себе тую почетну ролю самі панове д'їдичі, котри майже вь комитеті явилися, щоб вь салі выбору за плечима комісії рядомь уставитися і «мілємь wejźmieniem» терроризувати приступаючого до голосованя мужика, а пот'їмь по «świeciemь zwoićzgiwie» зантонувати гр'ємко Viva, niech żyje Polska, якь тоє д'їлоса по выборі Гуляки. Противно, зь нашой стороны захопалоса такь священники, якь і селяне якь найтактовн'їше, що і сама Gaz. Nar. признала вь корреспонденції зь Жовквї. Все иний держалися кунки і збиралися все до церкви Василянскої, где на 8-му год. рано було запоеджене богослуженне. На богослуженню бувь тоже і наш кандидат Петро Лининскій. Зь церкви пошли все виборці сть своїми священниками на холі до салі выбору, перебиваючись черезь нестрій шпалерь агітаторів, котри нашу такь велику фалангу нав'їт зач'їнати боялися. Вь салі выбору поставали по переду священники, а далше селяне. Комісію вибрали мы свою, а председателемь о. декана Брылинского зь Жовтанець. Уже ц'їлий апарат агітаційний бувь вь салі згромаджений: передь очима виборців панове д'їдичі, а за плечима офіціалісты, возий і другі наймиты вже хот'їли начинати свое, коли тымь часомь поважний голось нашого председателя вел'ївь выпросити зь салі выборомь всехь, що не мають карть легітимацийныхь, — і блудний овц'ї розлет'їлоса по сус'їднихь комнатахь.

Наші виборці якь одинь мужь см'їло і неустрашимо ставали до голосу. Правда, і туть не обидилося безь зрадниковь, однакь ті заразь по отданю голосу на польского кандидата сть сущеними очима уходили зь салі, вьт'їдаючись передь своїми собратями. Мы не дивуємось виборцямь Полякамь, або Н'їмцямь і Жидамь, бо ті ніколи сть нами не голосуют, але мусимо прилюдно нап'їтнувати тыхь зрадниковь Русинів, котри за рускими кандидатомь об'їдали голосувати вь присутности другихь селян, а пот'їмь злокомилоса на панськой ковбаси. Ось они: Василь Херович в'їгт зь Глинська, З виборці зь Яструбич, Дыновскій в'їгт зь Куликова, Федь Руднич зь Линини, Івань Продайо зь Майдану, Івань Порошко зь Надьча, Івань Св'їбра зь Полян, Івань Здр'їль зь Радванець, Павло Волошка зь Угнова, Пилипь Маког'їн і Андрухь Нич зь Вядовол, Василь Когуть зь Кулявы, Михайль Ісиневиць в'їгт зь Волі высоцкой, Андруцаць і Бойчук зь Волєвина і З

господарь-зрадники зь Деревн'ї: Івань Соболю, Стефань Бехт і Івань Когуть.

По ск'їнченю выборомь, коли председатель о. Брылинскій оголосивь, що наш кандидат п. Лининскій перейшовь б'їльшостою 47 голосовь, удалоса все наш виборці сть веселымь лицемь, однакь спокійно безь крику кь церкві Василян, где вь товариств'ї руской интелігенції выжидав ихь ново-выбранный посолъ. Окружений сто-к'їлкадесять виборцями шире і дружно подякував имь за вытревалость і довіряє. Селяне сть олезами вь очахь приодуховалися красной бес'їд'ї, а «Слава» і «Многая л'їта» не брали к'їнци. Вь конце середь с'їбу поднесли самі селяне своего посла на руки і тоже отвітв'їли имь ще разь: «Дякую, до свиданя за р'єк'ї!»

В'їнци мушу упоминати еще і за одного мученика нашой справы. Михайль Степань, честный выборец зь Сулимова, придивляючись, якь агітаторы хот'їли людемь легітимацию зь рукь выдирати, унявс за тими людемь. Тогда то жандармь Biernat зь Деревн'ї хвативь его за горло і попровадивь вь арешт. Бувь сид'їть небо-ракъ ажьбы ск'їнчилоса голосованне, однакь случайно прійшовшій на то м'їсце п. Петро Лининскій унявс за невиннымь, а той мавь еще част'ї отдати голось на своего избанителя.

Такь ск'їнчилоса у нась выборъ вь честь Руси і по воли народа.

От Редакції. По одержаню повышого оправданя о выборі вь Жовкві дошла до нась друга допись о тамошномь выборі, вь котрой выборъ вь основі такь само представленый. Подтверждає она патріотизмь і одушевленье м'їщань і селянь выборців, загальне патріотичне і достойне выступленне священників (сть выпяткомь одного о. П.—ого, а зь мирской интелігенції поднесити особенно заслуги патріотів: Богдана Д'їдичкого і дра Дрималика. Вь тойже другой дописи подано, що за голоса платили польскій агітаторы оть 5 до 25 зр. Кром'ї гостини, д'їдич оть себе об'їцували виборцямь всякй нагороды: одинь д'їдич об'їцувал виборцямь зь своего села давати черезь 10 л'їт дрова, а другій д'їдич давалъ одинь шнуръ с'їна. Выборці сть великимь холодомь пріймали всякй «покусы»; — звычайно казавь кождий: «Я не выборець, я возникъ громадскій», або «я прійхавь на торгъ».

Выборъ вь Лиску. Повернувь я по дводневной борб'ї о выборы вь семейство, — повернувь я утешенный, бо вь Лиску рускій кандидат д'їр Александрь Искрицкій, выбранный посломь, мимо того, що наші Поляки і пом'їщники сказали: «niebo i ziemię poruszumu», — добре, що еще і не «pieklo!» — «koszulę ostatnią stracimy, a na posła wybrać go nie pozwolimy!» Але що за недолі! Все тоє порушували, посл'їдний гр'єшь выдали, — а Искрицкій выбранный! Ц'їкаво знати, якимь д'їломь се стало, та ще вь Лиску, где агітаторы гр. Красицкого і кандидата п. Журовского, «ciesząc się popularnością i ludu górskiego», такь сильно то грозбю, то грошемь, водкою та цигарями выборців-селян перетягали і вже оть понед'їлка рана до вторка 10-ої год. намовляли та гостили! Гдакй наш, придивляючись симь агітаціямь, вже казали: «пропало, пропало, наша програ!» і усомнівалися. Тымчасомь вже вь понед'їлокъ з'їхавь на рынокъ вь Лиску о. Володиславь Лисковацкій, поставлений передь тымь кандидатомь зь нашего округа. Поляки, а найголосн'їше п. Свейковскій, д'їдич зь Угерць повитавь его: «Jak się macie najslawniejszy agitatorze dycezyi!» Вь короткомь часі много селян-выборців обступили о. Лисковацкого. Онь отчитавь имь к'їлка листів і телеграмь п. Яминьского, адвоката зь Львова, вь котрыхь тоже поставлений о. Лисковацкимь на его м'їсце кандидатомь, зр'їкаєся кандидатуры і просит поипрати толька кандидатуру п. Искрицкого, бо б'їль якь Русинь не може сть Русиномь спорити о мандать оупротивь противника-Поляка. П. Яминьскій, якь бачимь, поступивь собі честно, і вь загаль м'їшу яко добре poinformований, оказати, що всякй под'їр'їня і закиды, починені п. Яминьским вь рускій пращ, суть неоправдані; і Яминьскій поступавь ц'їлий чась лояльно і честно.

По отчитаню писемь дра Яминьского почалася сильна нап'їстлява агітація зь стороны Поляков. О. Лисковацкій завбзавь рускихь виборців: «Ут'їкайте зь мною за м'їсто, бо нась позабывают!» Селяне почувши той покликъ погнали за о. Лисковацкимь за м'їсто на вечерю, где агітаторы не могли вже в'їйти, бо кождый выборец мавь палицю і все громадно ожидали противника. Зм'їркували тоє Поляки і жиды і усеуналися зь поля битвы, кажучи: «Straciłiśmy

wszystko, obóz wskrzesia się!» — а то за хвилку над'їхали ф'їрами 36 выборців зь Лютовискь подь проводомь д'їка лютовиского. И такь за м'їстомь на «Glinnem» вь гостиници було вже 69 выборців, виталися і складали собі желаня поб'їды.

Рано 29 мал доперва около 9½ години вернули вь м'їсто, где вь нанятыхь комнатахь зас'їли, затворивши за собою д'їр'ї на ключь, щобы котрый зь нихь не «в'їйшовь вь искушение». Над'їхало, жаль оказати, зь 62 священників вь выборч'їмь окрузі толька 7, а одинь сть вирильнымь голосомь. О 10 години заповнилася сала выборчя, комісія выбрана, о. Лисковацкій председателемь, голосуют. 20-ки, 30-ки, 50-ки вьзауются, — покуса легка, око тягне, — со-в'їсть звязана, душа старша! Искрицкій выбранный на посла! Мы поб'їдили! Честь Вамь сть о. Лисковацкимь честий селяне-выборці! Лиску має руского посла!

По оголошеню виборцямь результату, забравь голось о. Лисковацкій і вь промові до правительства комисаря сказавь вь имени трехь членовь комісії, выбраной рускими виборцями, м'їжь иншими такь слова: «Нын'ї мы поб'їдили; за двайцять к'їлка л'їт маємь посла Русина! Намь препоручили 88 выборців заявити Вамь публично вь присутности нашихь противників, що мы якь всегда в'їрно, такь нын'ї ще б'їльше будемь стояти при троні С. В. нашего цесаря. Донес'їть се ласкаво до Его престола!» Рускй выборці отс'ївали монархови «Многая л'їта». Правит. комисарь заявивь, що подяку монархови муситъ запести черезь вышій власти. (Мы ц'їкави, чи они занесли?) — Оп'їсля розб'їлоса наш честий выборці зь салі і небовамь гр'єжками окликами повитали над'їхавшого зь Сянока дра Искрицкого, котрый вь короткой бес'їд'ї прир'їкь шире, право і непоколебимо боронити і заступати нась і нашихь святощ, а зак'їнчивь р'їчь словами: «Того, що я сказавь, додержу, — на то моя присяга». Хвачено п. Искрицкого на руки і зь рынка внесено на рукахь вь гостиници. П'ї дош'їмь розговорі попрацавс посолъ сть одушевленими виборцями.

Выборъ вь Чортков. Дякуючи звычайной форс'ї грошевої, вильвови политичной власти і великому числу «Polaków mojészowego wuznania», выбранных на выборців, выбраю у нась і на далше посломь шамбеляна Волянського. Наш кандидат, Петро Тыльный, мавь досыть поважене число голосовь, бо на 191 голосующихь доставь 75 голосовь. П. Волянскій бувь на сей разь вь великой обаві, щобы не перепавь, бо зь самого початку наш кандидат мавь 35 голосовь, а п. Волянскій 18. Тогда стягано зь закутковь Чорткова р'їжнородныхь выборців, котри для добрыхь интересовь лишилися на остатокъ і такь за дорогй гр'єшь давали свои голоса мимо своего внутр'їшного перев'їдченя на польского кандидата. А треба знати, що сего року у нась б'їда, голодъ; градъ минушого року знищивь плоды, а сего цезла озимина, д'їляго л'їкомство велике, бодайбы на 10, або на 20 чи 30 зр. А гр'єшь вь св'їт'ї все поб'їдять; поб'їдили і нашихь гдакыхь выборців, особливо такихь, що то вже к'їлка разовь засмакували того интересу, будучи выборцами. Зрадли руску справу выборці зь Павш'ївки, Базаря, Криволюки, Язл'їнца, Броваровь, Новос'їлки, Латача, Джурина, Свидової, Ягольниц'ї и Будзанава; одинь зь Беремлян, два зь Трибуховцевь, два зь Половець; Мих. Вербицкій зь Броваровь, зь Латача в'їгт, бурмиотр'ї и старшій братъ, зь Новос'їлки бувшій начальникь Блахь, зь Свидовы Никола Гегейчук, котрый нав'їт сына має рускимь священникомь, — і той на стар'їсть зрадивь справу руску на соромъ і ганьбу передь св'їтомь і людемь. — Сть честою явилися на выборы священники оо: декань Борискевич, А. Волянскій, С'їменович, Лотоцкій и др. Честь громадамь: Антонов'ї и си ч. выборцевы Грагорію Когутови, В'їлобожници, Старой Ягольници, Давниачу, Б'їлому, Коссови, Бобуляцямь, Бураков'ї, Поц'ївцямь, Садкамь, Слобод'ї Кошиловецкой, Цац'ївцямь і двоимь выборцямь зь Половець, бо два зрадли.

I. Св., радный і господарь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Подь проводомь цесаря) отбулася 5 л. червня конференція министр'їв, вь котрой взяли участь министры: Таффе, Дунаевскій, Пино, Тиса, Савари и Коени, а оп'їсля наряджувалися члены обохь министерствь подь председательствомь гр.

Кальногого. П'їсля информации «Pester Lloyd» предметомь нарядь мала бути будова жел'їзниц'ї зь Стрылы до Мункача. Сн'їбный бюджет має бути уложеный доперва по повороті гр. Сапарого зь Боснии. П'їсля проекту министерства войны, затвердженого цесаремь, не отбудутоя сего року великй маневры войсковой, а кошта на нихь призначенй мають бути ужиты на переведенне реорганизации армии и утворенне новыхь кадр'їв кавалеріи.

(В'їстникъ закон'їв державныхь) оголосилъ сл'їдуючй законы: законъ о евиденції катастроу і ст'їчай сть нимь вь звязи законъ о зм'їб'ї к'їлкакохь параграфовь закона ипотичного, якь такожь законъ о додаткахь активальныхь урядників для веденя евиденції катастроу, о кредиті додатковомь споводаномь веденнемь евиденції, далше новый законъ о обороні краевой і кредиті додатковомь для утвореня кадр'їв кавалеріи вь ляндр'ї.

(Русь національній межь Словенцями и Австрией) заманифестовалъ народнымь в'ї-чемь. котре скликано на день 3 лат. червня до Брестовиць. Незвычайна участь народа зб'їрашогоса на в'їчу вь числі к'їлкахь тысячей якь і ухваленій в'їчемь резолюції св'їдчатъ, що маси народий интересуются публичнымь житьемь і протестуютъ противь негации своихь національныхь правь. Зь пом'їжь резолюцій, котри ухвалило словенске в'їче подь проводомь посла Наберчя, зам'їтна особливо резолюція вызваюча все громады, щобы вь зн'їсненяхь сть властями правительства уживали языка словенского. Далекое сягаючого значеня єсть такожь резолюція, домагаючяся заведеня школъ вь всехь громадахь, где єсть найменше 25 д'їтей вь в'їц'ї обовязку шк'їльного, і петиція до правительства, щобы постаралоса о вандрующихь учительств'ї Словенцевь для науки господарства.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Зь посл'їднего акту царской коронації маємь занотовати еще тоє, що царь надавь звышъ 10.000 ордер'їв р'їжнородныхь, бувь присутнымь к'їлкамь переглядамь войсковымь і при посвященю церкви Спасителя. Вь минушю субботу вы'їхала царица пара до Петербурга і при'їхала до новой столиці вь нед'їлю зь полудня. На дворці повитали царя начальники властей, генералиция, компания почетна гвардіи, репрезентация м'їста, дворянство сть своимь маршалкомь і голова Петербурга. Д'їв посл'їдній депутации привитали царя хл'їбомь і солемь і вручили ему ключі. Зь дворца от'їхавь царь вь открытой повозці до казанского собору. Вь воротахь церкви повитавь его митрополитъ Изидорь промовою. Вечеромь м'їсто було иллюминоване.

Нигилисты выдали сими днями довгий манифестъ вь посл'їднемь числі «Народной Волі». Вь томь манифесті заявили революціонеры, що они д'їляго захопалоса спокійно вь чась коронації, щобы народь самъ перев'їдчилоса, що все его над'їя на якй реформы були безп'їдставей, і що б'їль не має оть царского престола н'їчого б'їльше над'їятися, якь «status quo».

Н'їмеччина. Дня 4 с. м. отбулася дискусія вь сойм'ї прускомь надь интерпретациєю польского клубу вь справі наказу регенції познаньской, щобы вь польскихь школахь учити религію по н'їмечки. Поляки отнесли поб'їду; бо министр'ї протестувать заявивь, що давь регенції наказъ отк'їкати свое розпорядженне.

Франція. Внутр'їшній справы французкй идуть своимь ходомь. Франція заагажована толька великою полтикою колоніальною, зь котрой выйшло те, що она теперь веде войну вь Тонкин'ї, Мадагаскар'ї и Сенегалю.

Испанія. Вь процесі «Чорной Руки», о котромь мы своего часу доносили, засуджено вже доси 30 лиць на смерть. Однакь процесъ иде своимь ходомь і здаєся неодного еще сть обжалованныхь выжидає та сама доля. — Правительство испанске скоротало зь того процесу еще тоє, що богато р'їчей зь него отк'їрылося, та що оно пошиформуваłosа о томъ страшномь заговорі.

Сербія. Елена Марковичка, що отр'їлала до короля Милана і з'їстала засуджена на смерть, а отгакъ уласкавана на кару в'їчною в'їзничей, умерла к'їлка д'їней тому вь казачатахь, им'їв'їрно на олаб'їсть сердца, котру вже оть довшого часу терп'їла.

НОВИНКИ.

— Вь справі «сесіи» нашихь пославь розглянулись мы вь к'їлкахь нашихь отгатахь, подаючи мотивы про і contra: мы вказали зь одной стороны, що положенне нашой меншости вь сойм'ї булобь дуже незавидне, а си д'їятельность мало-усп'їшна, — далше, що сесіей моглабы мати значенне оильного протесту противь систематичного негованя правь нашой народности, і то тымь б'їльше, що всякй иншій, легальній, средства у нась майже вычерпані. Мы высказали не бажанье одною або другою личности, або партіи, але принципиальной причины промовляючй за сесією. Однакьже уваги нашой не могли уйти і много важній взгляды промовляючй р'їшучо противь сесіи, — бодай на теперь; мы посылались, чи дозр'їли мы вже досыть политично, чи нашй до недавна розотр'їлений силы теперь вже досыть зьорганизованй, щобы сть усп'їхомь претр'ївати тяжку пробу сесіи; л'їкъ може бути дуже добрый, але сли его не вь пору ужити, то сей л'їкъ може у бити вь м'їсто помочи. Мы опытались далше, чи на сесією згодитоса послы і ихь выборці, чи згодитоса о дно о души в'їче;

